

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 10. Wicleffi errores.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66293)

Sæcul. XIV.
A. C. 1396.

p. 773.

Per Martium hujus anni 1396 Universitas convenit sæpius ob litteras, toto ex orbe Christiano acceptas: & duodecimo ejusdem mensis apud Mathurinos statuit ad omnes Universitates extra regnum positas, cunctosque Reges, ac Principes scribere, ut cessionis viam eis commendaret. Duæ litteræ circummissæ, ad Universitates alteræ, alteræ ad Principes continent eandem rem, si summam spectem, scilicet adhortationem generalem ad curandam pacem ecclesiasticam, fidemque habendam Oratoribus, qui illas ferrent. Interim Universitas Oxoniensis Regi Richardo respondit longissimam per epistolam; ubi seu præoccupata favore in Bonifacium, seu per æmulationem Doctorum Parisiensium rejecta cessione contendit, generale concilium esse ad pacem viam optimam. Et vero inita fuit. Hanc epistolam 17 Martii an. 1396 scriptam Richardus ad Universitatem Parisinam milit.

p. 785.

§. X.

Wicleffi errores.

Londini anno priore Lollardi seu Wicleffistæ per occasionem absentis Regis in Hibernia versantis publice portis templorum S. Pauli, ac Westmonasterii affixere criminationes, propositionesque abominandas in Clerum, & Sacramenta.
Dice-

Dicebantur defendi per quosdam Opti-
 mates, & maxime Religiosis machinari
 pestem. Rex comperta re properavit in
 Angliam: quo delatus acriter objurgavit
 Proceres Lollardorum Duces, præsertim
 Richardum Sturium; quem ejurare illo-
 rum opiniones jussit, probrosa nece, si fi-
 dem falleret, afficiendum.

Anno 1396 Papa Bonifacius Regi Ri-
 chardo scripsit, ut Præsulibus contra Lol-
 lardos, quos Ecclesiæ, ac Regis prodito-
 res vocabat, opem ferret, ac damnaret il-
 los, quos Episcopi declarassent hæreticos.
 Hæc ipsa ratio fortassis erat, ob quam
 Londini eodem anno habebatur provin-
 ciale concilium; ubi condemnabantur
 duodeviginti puncta *Trialogi* Wicleffiani:
 ponderosiora vide! Panis substantia ma-
 net in Sacramento altaris post consecra-
 tionem. Arrogans & insanus est, qui
 contendit, Christianorum infantes sine
 baptismo mortuos non consequi salutem.
 Collatio Sacramenti Confirmationis non
 est reservata Episcopis. Apostolorum
 tempore duobus Cleri Ordinibus conten-
 ta erat Ecclesia, Sacerdotes tantum, &
 Diaconos agnoscens: fastus Imperatorius
 fuit, qui reliquos invenit gradus Papæ,
 Patriarcharum, ac Episcoporum. Non
 est verum matrimonium inter conjuges
 ætate graves, dum nuptias faciunt sine
 spe obtinendi liberos. Dissolutionem con-
 nubii

Sæcul. XIV.
 A C 1396.

p. 352.

To. II. conc.
 v. 2079.

Art. I.

a. 4.

5.

6.

7.

8.

Hiji. Eccles. Tom. XXIV. Kk nubii

Secul. XIV.
A.C. 1396.

nubii ob cognationem, vel affinitatem perperam sanxerunt homines. Conjugium verba de futuro, ac de præfente faciunt æque firmum.

10. Duodecim procuratores Antichristi sunt Papa, Cardinales, Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, Judices ecclesiastici, Decani, Monachi, & Canonici tum sæculares, tum religiosi, denique Fratres Mendicantes, ac stipis rogatores ex officio. Divinus cõdex Sacerdotibus, & Levitis tantum decimas, & dona tribuit: ac hæresim docet, qui ait licere Sacerdotibus, & Ministris legis gratiæ accipere fundos, ac bona profana. Hæc adimere Ecclesiasticis peccando assuetis Domini profani non modo possunt, verum etiam debent, alioquin damnandi. Adverum dominium profanum necessaria virtus est, ita, ut gravi noxa inquinatus homo nullius rei sit Dominus. Non credenda sunt ea, quæ Papa, & Cardinales docent; nec parendum eorum monitis, præterquam illis, quæ clare deducere divinis e litteris queunt: cætera contemnenda tanquam hæretica.
- 11.
- 12.
- 13.
- 16.
- 18.

Goduin.
p. 325.

Hæc puncta **condemnavit** Thomas Aruntinius Archiepiscopus Cantuariensis. Roberti Aruntinæ Comitæ filius anno 1375, ætatis suæ 22 jam Episcopus Eliæ, anno decimo regiminis Richardi II, nempe 1387 Angliæ Cancellarius, anno
proxi-

proximo per Urbanum VI Archiepiscopus Sæcul. XIV. A. C. 1396.
 Eboracensis factus, post mortem Guilielmi Curtiniacensis postrema Julii an. 1396
 obitam per Bonifacium IX sub Natalem p. 56.
 Christi translatus Cantuariam mox Angliæ Cancellarii munus deposuit; & litteris translationis 11 Jan. 1397 promulgatis 19. Febr. solemniter in nova sede sua collocatus fuit. Ita videtur difficile, Concilium propositiones Wicleffi eo Præside damnans fuisse congregatum anno 1396. p. 175.

Utcunque sit, ex mandato ejus, & *Fasci. rer. paulo post damnationem decem & octo punctorum factum est, ut horum confutationem ipsi mitteret Guilielmus Viderfordius.* exp. fol. 96. Vading. scriptor. p. 157. Erat in Universitate Oxoniensi Theologiæ Doctor ex Ordine Minorum, natione Anglus, & singularem operam dedit Wicleffi erroribus oppugnandis. Id per auctoritates sacri codicis, & Patrum fortissime agit in hoc opere, quod ex optimis est hac de materia compositis. Author decessit eodem anno 1397, multaque alia scripta reliquit.

§. XI.

Legatio pro concordia.

Interea initis Franciam inter & Angliam induciis Rex Carolus suam filiam Isabella Juven. Urs. bellam Regi Richardo despondit per papam. p. 114. 178.

Kk 2

ctio-